

(1683)

Nro.

211.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 15go Września 1797.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 22. Sierpnia.

Na Seſyi wczorayszey Rady 500.
Matka Jenerała *Marceau* dopraszała ſię
o ratunek w przykrym położeńiu po u-
tracie ſyna, który był iey ſtałości pod-
porą. — Obyw: *Jourdan* (Jenerał)
chwycił ſię tey okazyi dla rzucenia kwia-
P 9 tów

tów na grób tego młodego wojownika, który był oraz jego przyjacielem. Opowiedział ośtatnie jego czyny: *Marceau* miał zaskoczyć reyteradę armii przez cieśniny pod *Altenkirchen*. Obkoczony od przedniey Straży nieprzyjacielskiey, rzuca się przeciw niej, i atakuje na wzajem. Poznaie go Strzelec *Tyroński* po znakach jego dostojności, i trafia go z karabinu. *Marceau* oddala się powoli, wydaie rozkazy, uwiadomia mnie o tym; już z śmiertelnym na czole potem, a ieszcze swoim woyskiem rozrządza. Grenadyery biorą go na ręce, przybiegam z wyższym Sztabem. . . . Na cóż Przyjaciele te trzy, rzecze do nas: *Umieram szczęśliwy, i kontent z siebie, polecam wam tylko Officerów, którzy ze mną walczyli, i moją familią.* Winienem tu oddać znakomity hołd ludzkości mężnych nieprzyjaciół, z któremi tak często walczyłem: Austryacy weszli do Miasta, stary Jenerał *Kray* bierze za ręce Jenerała *Marceau*, i roniąc nad nim czule łzy, zostaje przy nim całą godzinę. Sam Arcy-Xiąże *Karol* odwiedza go, zaleca swemu pierwszemu Felczerowi iak naywięk-

większe o jego życie staranie. Pięć dni tylko żył *Marceau*.

Regimenta Nieprzyjacielskie wiodą między sobą spory o oddanie mu ostatnich honorów, lecz *Francuzi* dopominają się o jego ciało, i jest im oddane. Jen: *Kray* na czele kawaleryi eskortuje go aż do środka naszego obozu. *Marceau* ma swój grób w obozie pod *Koblentz*, tam pamiątka jego chwały zaszczyca jego imie, dla którego zostawione jest miejsce na kolumnie *Panteonu*.

Na wniesienie *Jourdana* Matka Jen: *Marceau* ma wyznaczoną pensją. — *Villaret* domaga się, ażeby *Kommissya* *Skarbowa* podała sposoby do wyznaczenia funduszów, które prawo przeznaczyło na wsparcie rodziny obrońców Ojczyzny. — *Bentabelle* przypomina 1,000. milionów, i żąda, aby *Kommissya* podała cały *rapport*. — Przyjęto.

Na Radzie Starzych, Ob: *Fronçon du Condray* wzywał też Radę, aby się stała pośredniczką, między Radą 500. a Dyrektoryatem: dla przywrócenia między niemi jedności. — Jeden z *Deputowanych* podał wczoraj w Radzie 500.

Pro-

(1686 .)

Projekt do lepszego uorganizowania nocney Policyi w *Paryżu*. Odesłano do Dyrektoryatu.

Statek pocztowy Rzpltey *La Coyau-te*, pod kommendą Obywatela *Dolabarrats*, Porucznika okrętu, zabrał i odesłał do *Bordeau* Bryk *Amerykański Vashington* naładowany węglami ziemnymi, płynący z *Corek* do *Nowego Yorku* z 35. Irlandczykami uciekającymi przed zamieszaniem swego kraju.

Korlarz z *Bajony Hienna*, pod Kaptanem *Larregny*, zabrał i odesłał do Portu *Socoa* statek Amerykański *La nostra Segnora de la Conception* płynący z *Fernambuc* z ładunkiem 30,000. funtów cukru, 200. bałów bawełny, i 300. skórsuchych.

Tenże zaprowadził do Portu *Passage* trzy zdobycze *Portugalskie* płynące z *Brazylii* z cukrem, bawełną, i skórkami wyprawnymi. Ładunek wszystkich 3ch był od 2,000. beczek, i szacowany 4ry miliony liwrów. Tenże odesłał do *Saint-Ander* statek *Angielski* naładowany *Stokfiszem*.

U-

UWIADOMIENIE.

Dla urządzenia Istoty Hypotek w nowych *Wschodnich Prusach* i w innych roku 1796. zabrzanych Powiatach, wyszedł pod dniem 12tym Kwietnia r. t. Królewsko-Pruski Patent, króry różnych Obywatelów *Galicji Zachodniej* względem ich majątkowych okoliczności interessować może, a którego istotne znaczenie na osnowie zawisło następującej:

Imo. Powinni wszyscy Posiadacze Dóbr nieruchomych w nowych *Wschodnich Prusach* na pewnych terminach, iakie im od Przełożonej Zwierzchności dokładnie wyznaczone i oznajmione będą, *Titulum Possessionis* usprawiedliwić, i tym sądom, do których należą, donieść: iakiem prawem takowe dobra posiadają; czyli sobie wzmiankowane dobra prawem istotney własności, zastawu, użytkowania, lub innym odwołaniu podpadąć mogącym przywłaszczają, i na czym się ich własność albo posiadanie gruntuie.

Tym

Tym więc końcem są takowi Posiadacze obowiązani, wszystkie w ich ręku zostające Dokumenta, czyli prawne dowody, jako to: Kontrakty kupna lub zamian, Testamenta, podziały, Dziedzictwa, cesłye. Dekreta *potioritatis* czyli pierwszeństwa, zapisy zastawu, używanie z Dóbr dochodów, dożywocia, lub na koniec puszczenia w arendę dziedziczną, — i czynszu dziedzicznego i t. d. wedle formy potwierdzoney przysposobić i do sądu podać.

Ci zaś, którzy temu przywoływaniu nie uczynią zadość, i których *Titulus possessionis* z własney ich winy aż do końca roku 1798. w Aktach hypotetycznych nie bądzie uprawdziwiony, zostaną przyzwoitą karą, niemniej także przez Fiskusa do tego przynagleni.

2do. Ci wszyscy, którzy na takowe Dobra realne mają pretensye, przywołują się, ażeby swe pretensye wyżej wzmiankowanym sądom przed upłynieniem roku 1798. dla wpisania donieśli.

3to. To powoływanie nie tylko na tych się rościaga, którzy pretensye pięniężne do takowych mają dóbr, lecz także i na tych, którzy sądzą, że podobnych dóbr własności — Substancyi na wiarę poruczoney rzeczy — lub inne iakiekolwiek realne pretensye, czyli prawo posiadają.

4to. Żadną zaś miarą nie tyczy także to powoływanie długów osobistych, czyli posiadaczów dóbr i takowych pretensyi, które tylko z samych ręcznych obligacyi, rewersów długowych, wezłów, albo innych podobnych sprawunków na iskich wedle praw żadney realney pretensyi do nieruchomego dobra gruntować nie można, wypływają.

5to. W czasie wyznaczonym podane i wywiedzione prawa realne, będą w prawdzie koleją czasu w księgi hypotek wciągnione, iednak w przypadku, gdzieby wartość dobra na uspokojenie wszystkich doniesionych pretensyi nie wystarczała, ma byđż tym pretensyóm, które się na wczesniejszym więc i dawniejszym

(1690)

szym zapisaniu w księgi grodowe gruntuią, prawu przyzwoite pierwszeństwo przyznane.

6to. Kto takowe wzgłoszenie się zaniedba, ten utraci swe prawo realne na trzeciego posiadacza, i będzie wprawdzie.

7mo. Po upłynieniu roku 1798. z swemi pretensyami do terażniejszego Posiadacza, jeżeli się jeszcze dobra w jego ręku znajdują, prawnie słuchany; jednak musi za wszystkie do tych czas na te dobra zapisane pretensye odpowiadać.

Reszta potem.
